

[Statsministeren.]

var borgernes fjende, bl. a. ved at den opkrævede så mange skatter. Og den ærede ordfører holdt sig jo i så henseende ikke tilbage, det blev således nævnt, at nu var det samlede skattetryk oppe på $33\frac{1}{3}$ pct. Det ligger, så vidt jeg ved, mellem 28 og 29, men lad os nu ikke skændes så meget om det. Den ærede ordfører mente altså, at staten tog mere og mere fra borgerne, og derved var borgernes frie rådighed over udbyttet af deres arbejde blevet formindsket. Jeg tror nok, at hvis den ærede ordfører fastholder denne udtalelse, kan man sige, at her ligger forskellen, den stærke forskel, mellem oppositionen og regeringen.

Jeg må for det første have lov til at påpege, at danske borgere har aldrig haft så meget til fri rådighed som i de sidste 2-3 år, det kan læses ud af alle tal... (*Erik Eriksen*: Ikke alle!). Jeg ved ikke, om det ærede medlem kan finde ét, nu kan vi jo høre. Jeg skal ikke trætte tinget med at nævne tal, men næsten lige meget på hvilket forbrugsområde man betragter, er forbruget jo steget stærkt, og dette er ganske tydeligt resultatet af, at man har haft mere til rådighed, end man har haft før. Så er der det, om staten har taget en større andel, og det er vel det, det ærede medlem fæster sig ved. Men går vi bagom og ser på, hvad denne større andel er anvendt til — og vi skal dog grave et spadestik dybere, end det ærede medlem gjorde i sin tale — når vi vel til, at praktisk taget alt, hvad der opkræves i skat her i landet, går ud igen til borgerne. Og at man fra oppositionens side er opmærksom herpå, viser jo bl. a. den tilslutning, vi nu har fået til forbedring af alders- og invalidepensionerne. Hvert beløb, der gives ud til alders- og invalidepensioner, skal jo opkræves i skat, men hvert af disse beløb går også ud og giver en bedre tilværelse til en alders- eller invalidepensionist.

Dertil kommer — og det er her, jeg kommer ind på fremtiden — en lang række opgaver, hvor man også fra oppositionen mange gange har peget på, at der må gøres mere. Det gælder hele uddannelsesområdet, som er nærmere omtalt i åbningstalen, og med hensyn til hvilket vi efterhånden får mere og mere tilslutning også fra partierne

til højre her i salen. Det gælder hele trafikområdet, hvor der er et stadigt pres på, for at vi skal lave broer.

Det var vist det ærede medlem hr. Niels Andersen, der var inde på problemet og talte om projektering; jeg troede, det var Lille-Bæltsbroen, men det var altså Store-Bæltsbroen, der var tale om. Det gælder en ny Lille-Bæltsbro eller rettere en overbygning på den bestående, det gælder Øresundsbroen, det gælder nye motorveje, og det gælder havneanlæg. Må jeg spørge: er det ikke altid staten, man beder om at lave disse ting? Og tror det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at det er muligt at lave disse ting uden at dække udgifterne? Man kan naturligvis låne pengene, men så bliver det dyrere for skatteyderne. Vi er heldigvis kommet ind på en finanspolitik, hvor vi betaler den slags over skatterne, og det er det billigste for skatteyderne i det lange løb.

Endelig — og den bemærkning vil jeg gerne gøre til slut — er der talt meget om, at der er blevet bedre tider her i landet, og det er der også. Men der er mange i vort land, der ikke automatisk får del i de bedre tider. Der sidder sikkert også mange rundt om i hjemmene, der ikke rigtig kan forstå, at vi herinde i folketinget drøfter, hvem der er årsagen til, at det er gået så godt. De sidder sikkert og spørger sig selv: har vi fået del heri? Baggrunden for den politik, der også er ført fra regeringens side i disse 3 år, er, at det ikke alene drejer sig om øget velstand, men også om øget velfærd, således at også de befolkningsgrupper, som ikke automatisk får del i velstandsstigningen, igennem lovgivningsmagten, som den ærede ordfører hr. Per Hækkerup var inde på, får del i disse forbedringer.

Man kan naturligvis have forskelligt syn på, hvorfor den periode, de 3 partier nu har samarbejdet i, var så bemærkelsesværdig en regeringsperiode, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen var inde på, og det ærede medlem sagde det jo på en måde, som om det var så givet, at nu sluttede denne bemærkelsesværdige regeringsperiode. Det, der vel egentlig er det bemærkelsesværdige, er, at man har formået at samarbejde om disse ting, at man ikke har været så optaget af — som jeg har den